

$$\emptyset \neq A \subseteq \mathbb{R} \quad \gamma' \quad f: A \rightarrow \mathbb{R}$$

Ορισμός: $\alpha \in \mathbb{R}$ μεμονωμένο σημείο του A (μοναχικό) όταν $\exists \varepsilon > 0$ ώστε

$$(A \setminus \{\alpha\}) \cap (\alpha - \varepsilon, \alpha + \varepsilon) = \emptyset$$

— η άρνηση θα είναι $\forall \varepsilon > 0 \quad (A \setminus \{\alpha\}) \cap (\alpha - \varepsilon, \alpha + \varepsilon) \neq \emptyset$

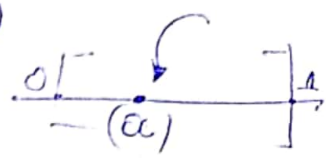
Ορισμός: Τα α είναι σημεία συσσώρευσης (σ.σ.) του A όταν $\forall \varepsilon > 0$

$$(A \setminus \{\alpha\}) \cap (\alpha - \varepsilon, \alpha + \varepsilon) \neq \emptyset$$

πχ 1: $A = (0, 1)$. Ποια είναι σ.σ. γ' ποια μεμονωμένα σημεία.

πρώτη: Κάθε σημείο $\alpha \in (0, 1)$ είναι σ.σ. του $(0, 1)$

Επίσης τα $0, 1$ είναι σ.σ. του $(0, 1)$

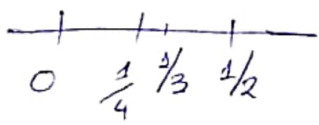
Όλα τα σημεία του $[0, 1]$ είναι σ.σ. του $(0, 1)$

Όλα τα $\mathbb{R} \setminus [0, 1]$ είναι μεμονωμένα σημεία για το $(0, 1)$

πχ 2: Έστω $A = \{1/n \mid n \in \mathbb{N}\}$. Ποια είναι τα σ.σ. του A . γ' ποια τα μεμονωμένα.

πρώτη: 0 είναι σ.σ. του $A \quad \forall \varepsilon > 0, \exists n \in \mathbb{N}, (-\varepsilon, \varepsilon) \cap A \neq \emptyset$

Άρα $\exists n \in \mathbb{N} \quad 1/n \in A \quad \sim \quad 0 < 1/n < \varepsilon$

$$\varepsilon = 1/n - \frac{1}{n+1} = \frac{1}{n(n+1)}$$

$$(A \setminus \{1/n\}) \cap \left(\frac{1}{n} - \frac{1}{n(n+1)}, \frac{1}{n} + \frac{1}{n(n+1)} \right) = \emptyset$$

Πρόταση: Το $\alpha \in \mathbb{R}$ είναι σ.σ. του $\emptyset \neq A \subseteq \mathbb{R}$ αν $\exists (a_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq A \setminus \{\alpha\}$ τ.ω $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \alpha$.

Απόδειξη: " \Rightarrow " Έστω το α β.β. του Α ώστε $\forall \varepsilon > 0 \quad (A \setminus \{\alpha\}) \cap (\alpha - \varepsilon, \alpha + \varepsilon) \neq \emptyset$

Επιλέγω $n \in \mathbb{N}$ $\varepsilon = \frac{1}{n}$ οπότε $\alpha_n \in (A \setminus \{\alpha\}) \cap (\alpha - \frac{1}{n}, \alpha + \frac{1}{n}) \neq \emptyset$

Όπως $\alpha - \frac{1}{n} < \alpha_n < \alpha + \frac{1}{n}$

Από κρ. παρεμβολής $\lim_{n \rightarrow \infty} (\alpha + \frac{1}{n}) = \lim_{n \rightarrow \infty} (\alpha - \frac{1}{n}) = \alpha \Rightarrow \boxed{\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha_n = \alpha}$

" \Leftarrow " Έστω $(\alpha_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq A \setminus \{\alpha\}$ γ' $\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha_n = \alpha$.

Θα αποδ. ότι το α είναι β.β. του Α.

$\forall \varepsilon > 0 \quad \exists n_0 \in \mathbb{N} \rightsquigarrow |\alpha_n - \alpha| < \varepsilon \quad n \geq n_0 \iff$

$-\varepsilon < \alpha_n - \alpha < \varepsilon \iff \alpha - \varepsilon < \alpha_n < \alpha + \varepsilon \quad \forall n \geq n_0$

Οριο Συναρτησεως: $\emptyset \neq A \subseteq \mathbb{R}$

Έστω $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ γ' α. β.β. του Α.

Θα πούμε $\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = l, l \in \mathbb{R}$, όταν $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta = \delta(\varepsilon, \alpha) > 0$ ώστε $\forall x \in A \quad 0 < |x - \alpha| < \delta \implies |f(x) - l| < \varepsilon$

Αντίστοιχα: $\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = +\infty, \forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \rightsquigarrow 0 < |x - \alpha| < \delta \implies f(x) > 1/\varepsilon$

$\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = -\infty, \forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \rightsquigarrow (\forall x \in A \quad 0 < |x - \alpha| < \delta) \implies f(x) \leq -1/\varepsilon$

πχ: $A = \mathbb{R} \rightsquigarrow \lim_{x \rightarrow a} x^3 = a^3$

Ανάλυση Προβλήματος
 $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0. \rightsquigarrow 0 < |x - a| < \delta \implies |x^3 - a^3| < \varepsilon$

- αρκικοί διαλέγω $\delta = 1$.

$x^3 - a^3 = (x - a)(x^2 + xa + a^2)$

$|x^3 - a^3| = |x - a|(x^2 + xa + a^2) \leq |x - a|(1 + |a|^2 + |a|)(1 + |a| + |a|^2)$

$\leq (1 + 3|a| + 3|a|^2)$

$|x - a| < \varepsilon$

$$(*) \quad |x| - |a| \leq \frac{|x-a|}{|x-a| < \delta = 1} \implies |x| \leq 1 + |a|$$

(2)

Επιλογή $\delta_1 = \frac{\epsilon}{1 + 3|a| + 3|a|^2}$

Επιλογή $\delta = \min(1, \delta_1)$

Απόδειξη: Δοθέντος του $\epsilon > 0$ επιλογή $\delta = \min(1, \delta_1)$ και τότε για $|x-a| < \delta$ έχουμε

$$|x^3 - a^3| = |x-a| |x^2 + ax + a^2| \leq |x-a| (1+|a|)^2 + |a|(1+|a|)^2$$

Πρόταση (Αρχή Μεταφοράς)
Έστω a β.β. του $\phi: A \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

1) $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = l$

2) $\forall \{a_n | n \in \mathbb{N}\} \subseteq A \setminus \{a\}$ τ.ω. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$ έχουμε $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = l$.

Απόδειξη: "(1 \rightarrow 2)". Επειδή $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = l$,
 $\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0, 0 < |x-a| < \delta \implies |f(x) - l| < \epsilon$.

Έστω $(a_n)_{n \in \mathbb{N}} \subseteq A \setminus \{a\}$ $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a$
 $\exists m_0 \in \mathbb{N}$ τ.ω. $0 < |a_n - a| < \delta \forall n \geq m_0 \implies |f(a_n) - l| < \epsilon \forall n \geq m_0$
 $\implies \lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = l$.

"(2 \rightarrow 1)": Απογωγή βε αίτιο.

Υποθέτω, ότι δεν ισχύει η (i)
Οπότε $\exists \epsilon > 0 \forall \delta > 0 \exists x \in A: 0 < |x-a| < \delta, |f(x) - l| \geq \epsilon$.

Αν επιλέξω $\delta = \frac{1}{n}$ τότε $\exists x_n \in A$, τ.ω. $0 < |x_n - a| < \frac{1}{n} \implies$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a \implies \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = l$$

Αντίφαση, αφού $|f(x_n) - l| \geq \epsilon$.

Ανηέθηρα Ορίων

Έστω $f, g : A \rightarrow \mathbb{R}$, α γ.γ. του A γ' $\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = l$ γ' $\lim_{x \rightarrow \alpha} g(x) = m$

(i) $\lambda \in \mathbb{R}$, $\lim_{x \rightarrow \alpha} (\lambda f)(x) = \lambda \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x)$

(ii) $\lim_{x \rightarrow \alpha} (f+g)(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) + \lim_{x \rightarrow \alpha} g(x)$

(iii) $\lim_{x \rightarrow \alpha} (fg)(x) = \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) \cdot \lim_{x \rightarrow \alpha} g(x)$

(iv) $\lim_{x \rightarrow \alpha} \frac{f}{g}(x) = \frac{\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x)}{\lim_{x \rightarrow \alpha} g(x)}$ 'Av $\lim_{x \rightarrow \alpha} g(x) = m \neq 0$. τότε το $\frac{f}{g}$ ορίζεται σε κατάλληλη περιοχή

Πρόταση: Av $f : A \rightarrow \mathbb{R}$, α. γ.γ. του A γ' $\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = l \neq 0$, τότε $\exists \delta > 0$ ώστε $\forall x \in A - \{\alpha\}$, $|x - \alpha| < \delta$, $f(x) \neq 0$

Ειδικότερα: $\left\{ \begin{array}{l} \text{αν } l > 0 \rightsquigarrow f(x) > l/2 \\ \text{αν } l < 0 \rightsquigarrow f(x) < l/2 \end{array} \right.$

Απόδειξη: Έστω $l > 0$ από τον ορισμό $\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x \in (A - \{\alpha\}) \cap (a - \delta, a + \delta)$

$\Rightarrow |f(x) - l| < \epsilon \iff -\epsilon < f(x) - l < \epsilon \Rightarrow$

$\Rightarrow -\epsilon + l < f(x) < l + \epsilon.$

$\exists \delta > 0 \forall x \in (A - \{\alpha\}) \cap (a - \delta, a + \delta)$

για $\epsilon = l/2 \rightsquigarrow f(x) > -l/2 + l = l/2$

Συνέχεια: $\emptyset \neq A \subseteq \mathbb{R}$

Ορισμός: ορίου: $\alpha \text{ σ.σ. } \emptyset \neq A \subseteq \mathbb{R}$ } $\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = l$
 $f: A \rightarrow \mathbb{R}$

Όταν $\forall \epsilon > 0, \exists \delta = \delta(\alpha, \epsilon) > 0$.

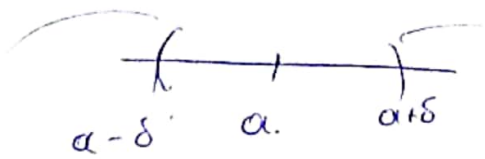
$$\forall x: \begin{matrix} 0 < |x - \alpha| < \delta \\ x \in A \end{matrix} \Bigg| \Rightarrow |f(x) - l| < \epsilon.$$

Ορισμός: Συνέχεια: Έστω $f: A \rightarrow \mathbb{R}$
 $\alpha \in A$. (εδώ παίζει ω α)

Η f είναι συνεχής στο α , όταν $\forall \epsilon > 0,$
 $\exists \delta = \delta(\alpha, \epsilon) > 0$ ώστε $\forall x \begin{matrix} |x - \alpha| < \delta \\ x \in A \end{matrix} \Bigg| \Rightarrow |f(x) - f(\alpha)| < \epsilon$

! Το α μπορεί να είναι μεμονωμένο σημείο του A .

Αν α μεμονωμένο $\exists \delta > 0$ ώστε $(\alpha - \delta, \alpha + \delta) \cap (A \setminus \{\alpha\}) = \emptyset$.

Πρόταση (κριτήριο): Έστω $f: A \rightarrow \mathbb{R}, \alpha \in A$.

Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Η f είναι συνεχής στο α .

(ii) $\forall (a_n) \subseteq A$ τ.ω. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \alpha$, έχουμε ότι $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = f(\alpha)$.

Κριτήριο: Έχουμε αποδείξει (ως παραγόμενο μάλιστα):

Πρόταση: Έστω $\alpha \text{ σ.σ. } \text{σε } A, f: A \rightarrow \mathbb{R}$. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα.

(i) $\lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = l$.

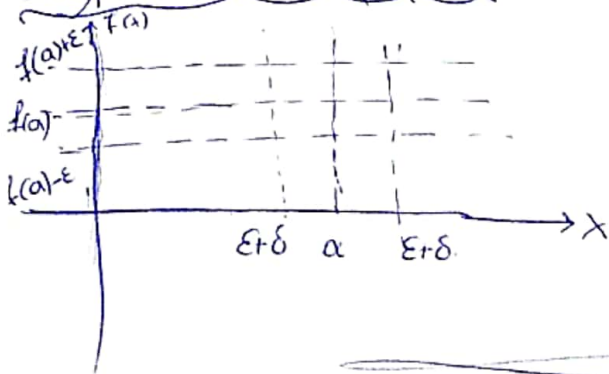
(ii) $\forall (a_n) \subseteq A \setminus \{\alpha\}$, γι $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \alpha$ έχουμε $\lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) = l$.

πχ: (Dirichlet): Η συνάρτηση $f: [0,1] \rightarrow \mathbb{R}$ με νόμο.

$$f(x) = \begin{cases} 1, & x \in \mathbb{Q} \cap [0,1] \\ 0, & x \in [0,1] \setminus \mathbb{Q} \end{cases}$$

Η f δεν είναι συνεχής στα σημεία του $[0,1]$ (πουθενά στο μέσο ορίου)
 Μάλιστα, $\forall \alpha \in [0,1] \nexists \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x)$

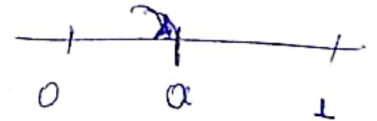
Συνέχεια στα α γραφικά: $\forall \epsilon > 0, \exists \delta > 0$, ώστε $|x - \alpha| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(\alpha)| < \epsilon$

$$\begin{aligned} & \Downarrow \\ & -\epsilon < f(x) - f(\alpha) < \epsilon \\ & \Updownarrow \\ & -\epsilon + f(\alpha) < f(x) < \epsilon + f(\alpha) \end{aligned}$$

Πίσω στο πχ Dirichlet:

Έστω $\alpha \in [0,1]$. Τότε το α είναι β.β. του \mathbb{Q} .

Δίνω νόμο \nexists όριο. \leftarrow ισχύει πυκνότητα ρητών.
 Έστω $(\alpha_n) \subseteq [0,1] \cap \mathbb{Q}$, $\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha_n = \alpha$. γ' τότε $f(\alpha_n) = 1, n \in \mathbb{N} \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} f(\alpha_n) = 1$

$\exists (\beta_n) \subseteq [0,1] \setminus \mathbb{Q}$, $\lim_{n \rightarrow \infty} \beta_n = \alpha$. Τότε όμως $f(\beta_n) = 0 \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} f(\beta_n) = 0$.
πυκνότητα οπρητών

Οπότε αφού οι 2 υποσυνόλα έχουν διαφορετικό όριο, $\nexists \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x)$

Συνέχεια: Αν α β.β. \mathbb{A} , τότε f συνεχής στο α αν $\exists \lim_{x \rightarrow \alpha} f(x) = f(\alpha)$

Λημέρια των συνεχών συναρτήσεων

$f, g: \mathbb{A} \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής στο $a, \overset{a \in \mathbb{R}}{\text{ώστε}}$

- (i) λf είναι συνεχής στο a .
- (ii) $f + g$ είναι συνεχής στο a .
- (iii) $f \cdot g$ είναι συνεχής στο a .
- (iv) $\frac{f}{g}$ είναι συνεχής στο a αν $g(a) \neq 0$.

• Έστω $\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha_n = a \Rightarrow \left. \begin{array}{l} \lim_{n \rightarrow \infty} f(\alpha_n) = f(a) \\ \lim_{n \rightarrow \infty} g(\alpha_n) = g(a) \end{array} \right\} \lim_{n \rightarrow \infty} (f(\alpha_n) + g(\alpha_n)) = f(a) + g(a)$ ②

V) Έστω $f: A \rightarrow \mathbb{B}$, $g: B \rightarrow \mathbb{R}$. $A, B \subseteq \mathbb{R}$ ορίζεται $g \circ f: A \rightarrow \mathbb{R}$
 Εάν η f είναι συνεχής στο $a \in A$ & η g είναι συνεχής στο $f(a)$
 τότε $g \circ f$ είναι συνεχής στο a .

π.χ.: Αν $\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha_n = a$.
 $(g \circ f)(\alpha_n) = g(f(\alpha_n))$.
 Όπως $\lim_{n \rightarrow \infty} \alpha_n = a$ & f είναι συνεχής στο $a \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} f(\alpha_n) = f(a)$
 f, g είναι συνεχής στο $f(a) \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} g(f(\alpha_n)) = g(f(a))$

⚠️ Επιχείρημα για $f+g$ συνεχής στο A .

f συνεχής στο $a \rightsquigarrow \forall \epsilon > 0, \exists \delta_1 > 0: |x-a| < \delta_1 \Rightarrow |f(x) - f(a)| < \frac{\epsilon}{2}$
 g συνεχής στο $a \rightsquigarrow \forall \epsilon > 0, \exists \delta_2 > 0: |x-a| < \delta_2 \Rightarrow |g(x) - g(a)| < \frac{\epsilon}{2}$

Επιλέγω $\delta = \min(\delta_1, \delta_2)$

$-\frac{\epsilon}{2} + f(a) < f(x) < f(a) + \frac{\epsilon}{2}$ } $-\epsilon + f(a) + g(a) < (f+g)(x) < f(a) + g(a) + \epsilon$
 $-\frac{\epsilon}{2} + g(a) < g(x) < g(a) + \frac{\epsilon}{2}$ } $|f(x) + g(x) - (f(a) + g(a))| < \epsilon$

Επιπλέον θέλουμε
 Για πεπερασμένο πλήθος συνεχών συναρτήσεων $\sum_{n=1}^m f_n(x)$
 κάτω από ορισμένα διαστήματα, όπως επιλέγω $0 < \delta = \min\{\delta_n, \forall n \in \mathbb{N}\}$
 $\{\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n, \dots\} \subseteq (0, +\infty)$

$$\forall \varepsilon > 0, \exists \delta_n > 0 : |x - \alpha| < \delta_n, |f_n(x) - f_n(\alpha)| < \frac{\varepsilon}{2^{n+1}} \iff$$

$$\iff -\frac{\varepsilon}{2^{n+1}} + f_n(\alpha) \leq f_n(x) \leq f_n(\alpha) + \frac{\varepsilon}{2^{n+1}}$$

$$0 < \delta = \inf \{ \delta_m, m \in \mathbb{N} \} \quad \text{γ' } \sum_{m=1}^{\infty} f_m(\alpha) \text{ αψηκίει}$$

$$\implies |x - \alpha| < \delta \implies -\varepsilon \sum_{m=1}^{\infty} \frac{1}{2^{m+1}} + \sum_{m=1}^m f_m(\alpha) + \varepsilon \sum_{m=1}^{\infty} \frac{1}{2^{m+1}}$$

$$\implies -\varepsilon + \sum_{m=1}^m f_m(\alpha) \leq \sum_{m=1}^m f_m(x) \leq \sum_{m=1}^m f_m(\alpha) + \varepsilon$$

$$\implies -\varepsilon + \sum_{m=1}^{\infty} f_m(\alpha) \leq \sum_{m=1}^{\infty} f_m(x) \leq \sum_{m=1}^{\infty} f_m(\alpha) + \varepsilon$$

Φραγμένη Συνάρτηση :

f φραγμένη τότε $\exists m \leq M$ ώστε $m \leq f(x) \leq M \iff |f(x)| \leq \tilde{M}$
 (ανάστρομη φραγσιμότητα)

Ιδιότητες Συνεχών Συνάρτησεων

Θεώρημα : Έστω $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, τότε η f φραγμένη

Απόδειξη : Έστω πως δεν αληθεύει, οπότε $\forall n, \exists x_n \in [a, b]$ ώστε $|f(x_n)| > n$

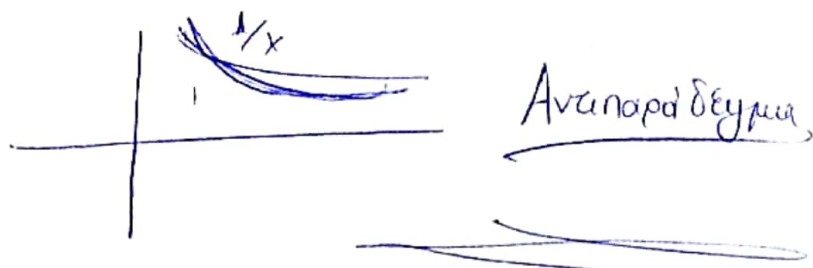
Τι κάνει η $\{x_n\} \subseteq [a, b]$, οπότε είναι φραγμένη, από Bolzano-Weierstrass
 \exists αλληλοσυμβατικά υποακολουθία, έστω $x_{n_k} \rightarrow x_0$.

$$a \leq x_{n_k} \leq b \implies a \leq \lim_{k \rightarrow \infty} x_{n_k} \leq b \implies |f(x_{n_k})| > n_k$$

Επειδή είναι συνεχής στο x_0 , έχουμε $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = f(x_0)$ Αντίφαση

• Εάν είχα $f: [a, \beta] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής

(3)

Θεώρημα: Μέγιστος γ' Ελάχιστος Τιμής.

Έστω $f: [a, \beta] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, τότε η f παίρνει μέγιστη και ελάχιστη τιμή.

Αποδ: Το $A = \{f(x) \mid x \in [a, \beta]\}$. Θα αποδ. ότι το $\sup A$ είναι η μέγιστη τιμή της f και ότι $\forall \epsilon > 0 \exists x \in [a, \beta]$ $\sup A - \epsilon < f(x) \leq \sup A$.

$$\sup A - \epsilon < f(x) \leq \sup A.$$

Επιλέγουμε $\epsilon = \frac{1}{n}$, $\exists x_n \in [a, \beta]$

$$\sup A - \frac{1}{n} < f(x_n) \leq \sup A.$$

Τότε $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = \sup A$.

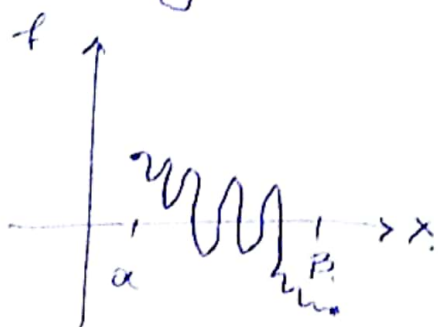
$$x_n \in [a, \beta] \xrightarrow{B-w} \exists x_{n_k} \rightarrow x_0 \in [a, \beta].$$

$$\text{Η } f \text{ συνεχής, άρα } x_0 \implies \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = f(x_0) \\ \parallel \\ \sup A.$$

Θεώρημα: Bolzano.

Έστω $f: [a, \beta] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, ώστε $f(a)f(\beta) < 0$.

Τότε $\exists \zeta \in (a, \beta) : f(\zeta) = 0$.

Απόδειξη: Έστω $f(x) > 0$.

Ορίζουμε το σύνολο $A = \{t \in [\alpha, \beta] \mid f(x) > 0, \forall \alpha \leq x \leq t\}$

Το $A \neq \emptyset$, άνω φραγμένο, $\exists \sup A$.

Θα αποδείξουμε ότι $f(\sup A) = 0$.

Έστω πως $f(\sup A) \neq 0$.
 $\begin{cases} f(\sup A) > 0 & (i) \\ f(\sup A) < 0 & (ii) \end{cases}$

Θέτω $\xi = \sup A$.

(i) Εάν $f(\xi) > 0$, επειδή η f είναι συνεχής στο ξ , $\forall \varepsilon > 0$.

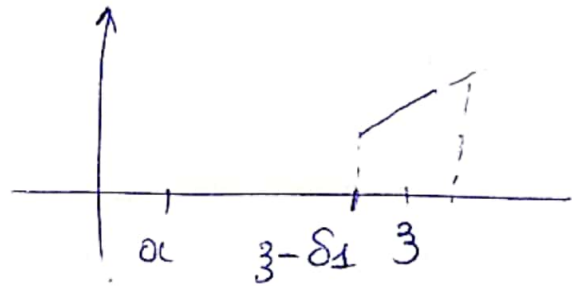
$$\exists \delta > 0 : |x - \xi| < \delta \implies |f(x) - f(\xi)| < \varepsilon \implies$$

$$- \varepsilon + f(\xi) \leq f(x) < \varepsilon + f(\xi), \quad \underline{\underline{f(\xi) > 0}}$$

Επιλέγω $\varepsilon = \frac{f(\xi)}{2}$, $\delta_1 > 0$: $|x - \xi| < \delta_1 \implies$ ~~$f(x) > \frac{f(\xi)}{2}$~~

$$\implies 0 < \frac{f(\xi)}{2} < f(x)$$

Το διάστημα $[\alpha, \xi - \delta_1] \subseteq A$,

$$\left. \begin{array}{l} f(x) > 0 \quad [\alpha, \xi - \delta_1] \\ f(x) > 0 \quad [\xi - \delta_1, \xi + \delta_1] \end{array} \right\} \implies f(x) > 0 \quad [\alpha, \xi + \delta_1]. \text{ Αντίφαση}$$

$$\sup A > \xi + \frac{\delta_1}{2}$$

(ii) Εάν $f(\xi) < 0$: $\exists \delta_2 > 0$: $f(x) < 0, \xi - \delta_2 \leq x < \xi + \delta_2$

\implies Αντίφαση

